

Ap gar rōta

sestdiena, 14.07., Nr. 7

Krāslavas 3x3 saietā avīze

Runā redakcija

Vai mājās brauks apgarotas?

Mēs redakcijā bijām 5 – tieši tik, cik vienai rokai pirkstu. Metāmies iekšā darbos ar abām rokām. Darbos mums palīdzēja vēl pieci pirksti, proti, visu redzošie un visur esošie fotogrāfi - Varis un Alberts Alfrēds Santi, Kleopatra un Siliņš Uldis - dzeltenās lapas piedzejojātāji, kā arī dalībnieki - visi tie, kas atsaucās intervijām, iesūtīja informāciju, tie, kas pacietīgi gaidīja, tie, kas nenogurstoši lasīja un uzmundrināja ar labu vārdu. Mums būtu vēl ko rakstīt, tomēr atlikušo enerģijas lādiņu atstāsim kā sēklu jauniem darbiem, jaunām iespējām.

Iedvesmojoties no labajiem piemēriem, nolēmām kārtīgi iepazīstināt ar sevi un pastāstīt, kā mums ir gājis un ko mēs no šī 3x3 liksim savā ceļšomā. Ap gar rotā pienākumus dalījām dažādi - katrai bija savs īpašais pienākums, tomēr vajadzības gadījumā visas darīja visu.

Liene - vēsturniece, sieva, mamma, meita, vedekla un māsa ikdienā. Saieta avīzē veda mūs tālākā un ne tik tālā pagātnē.

"Pirmo reizi saietā redzamā veidā esmu paņēmusi līdzīgu savu profesiju, jo parasti tā paliek mājās. Rakstīšana ir mana ikdiena, bet žurnālistikas jomā darbojos pirmo reizi. Teikšu atklāti - viegli nebija. Bet man patīk izaicinājumi. Nav viegli iedziļināties svešas vietas vēsturē, pirms to jebkad dzīvē esi redzējis. Lai gan 80% redakcijā darījām mums uzticētos pienākumus pirmo reizi, tikām ar visu galā gana labi un vēl arvien savstarpēji sarunājamies. (smaida) Bet jāpiekrit Uldim Siliņam, ka šāda redakcija ir bijusi pirmo reizi. Bijām un esam unikālas. Līdz nākamajam saietam paņemšu līdzīgas skaistas, dziļas emocijas, kuras atkal un atkal varēšu izdzīvot kopā ar savu ģimeni. Jo tik patiesi, kā bērni atklāj savas emocijas, nespēj neviens."

Ilze - rakstītāja, Latvijas Avīzes žurnāliste, kas pārsvarā raksta par izglītību un zinātni. Avīzē palīdzēja izskanēt dažādajiem stāstiem par ģimenēm. "Pēc būtības esmu rakstītāja. Tas ir tas, ko māku vislabāk - virknēt vārdus, vēlams uz papīra, jo oratore nu gan neesmu. Rakstīšana gan ir kā saldaiss ēdiens, pie kura var ķerties klāt tad, kad noslēdzies bieži vien grūtais informācijas vākšanas darbs. Saieta avīzē rakstīt ir vieglāk, jo intervējamie ir atsaucīgāki un atklātāki, ievirzēs un pasākumos daudz kas kā uz delnas. Saieta esmu rakstītāja jau trešo reizi. Te iepazīstos ar interesantiem un sirsnīgiem cilvēkiem, sajūtu prieku un lepnumu par to, ka esmu latviete. Un ikreiz iemācos

Miera osta - redakcija

arī ko praktisku. Šoreiz uzkalu rokassprādzi. Tā gan bija grūta pieredze. Rakstītājiem ass prāts, bet mīksts rociņas."

Līga - cilvēks visdaris. Avīzē lika bildēm atdzīvoties.

"Es esmu kurzemniece, bet Latgale nu jau kādus gadus sešus man arī nav pilnīgi sveša. Šajā saietā katru dienu ritinājās redakcijas skrējiena ritmiņā, bet gāja tiešām labi. Visu paspēju. Mans pirmais uzdevums bija ik dienas saskaņot redakcijas vajadzības un fotogrāfa darbu, savukārt pārējo, ko sadarīju, varat paši avīzē izlasīt. Es šajā saietā guvu iedvesmu visam kam - celošanai, kroņu veidošanai un, pats galvenais, rakstīšanai!

Ieva - skolotāja un sieva. Mēģināja avīzi saturēt kopā un nepalaist neko garām darbu plānos.

"Man patīk plānot. Vissvarīgākais mans pienākums bija labi izgulēties, lai nākamajā dienā pietiktu spēka darbiem. Šajā saietā noteikti ieguvu atkārtotu pārliecību, cik svarīgi ir mani mīļie un cik lielu atbalstu var gūt no tiem, kam patiešām esi svarīgs. Tāpat arī atcerējos savas vērtības un prioritātes. Darbs redakcijā iekustināja kaut ko jaunu... to gan varēšu pateikt tikai pēc laika, kad radošā iedvesma un pārliecības būs rezultējušās kādos darbos. Esmu pateicīga meitenēm par atdevi un uzticēšanos!"

Baiba - cilvēks, kas spēj pielāgoties situācijām; fotogrāfe, maketētāja. Bez viņas saietā avīze ne turētos kopā, ne būtu drukājama. Neiespējamo padarīja par iespējamu, atrodot vietu visai informācijai. "Par to būtu vērts rakstīt grāmatu, jo atšķirīgos laikos, tas mainās. Es ieguvu vērtīgus padomus par dzīvi. Pēdējos gadus saietu laikā biju fotogrāfa godā, šoreiz bija iespēja spēlēt un likt kopā bildes ar tekstiem, kas bija gan interesants, gan dažkārt trauksmais process. Te arī atbilde uz jautājumu kur tavs aparāts? Tas šobrīd gaida Zaļenieku 3x3."

Trīsreiztrīs pasaulē 2017. g. pārskats

Austrālijā – saiets notika no 2. līdz 8. janvārim Melburnā, un to vadīja Daina Grosa un Uldis Ozoliņš. Saietā bija 106 dalībnieki. Plašajā un interesantajā programmā piedalījās vieslektori no Latvijas un ASV.

Latvijā – pirmais saiets notika **Rūjienā** no 2. līdz 9. jūlijam, Sannijas un Madara Kalniņu vadībā. Šis bija līdz šim lielākais 3x3 pasaulē ar 556 dalībniekiem, to skaitā apmēram 35 dalībnieki bija no ārzemēm. Otrais saiets notika **Salacgrīvā**, no 23. līdz 30. jūlijam, Dinas un Reiņa Cepļu vadībā, ar 449 dalībniekiem, no kuriem 79 bija no ārzemēm. Šai saietā kā ievirzes vadītāja piedalījās arī LR Kultūras ministre Dace Melbārde. Abos Latvijas saietos vienmēr piedalās daudz bērnu un jauniešu. Piedalījās arī labs skaits vietējo iedzīvotāju. Neskatoties uz lielo dalībnieku skaitu, abi saieti bija ļoti labi noorganizēti.

Lielbritānijā - nometne angļu valodā notika 30. jūlija – 6. augustam, ar 69 dalībniekiem (43 no tiem bērni). Šo nometni ļoti veiksmīgi vada grupa, kuras kontaktpersona ir Rita Harrison.

Saiets latviešu valodā notika 13. – 18. augustā, un to vadīja Avita O'Donnell. Saietā bija 75 dalībnieki (31 bērns).

Īrijā – saiets notika 13. – 19. augustā Lāsma Andersones un Krista Bebrīša vadībā, ar 104 dalībniekiem (37 bērni).

ASV - Garezerā nometne notika 6. – 13. augustā, un to vadīja Maija Zaeska, Daiga Rūtiņa un Larisa Kaļiņa. Nometnē bija 190 dalībnieki, to skaitā 60 bērni. **Katskijos** nometne notika 13. – 20. augustā Helēnas Viksniņas vadībā. Nometnē bija 131 dalībnieks (15 bērni).

3x3 nometņu/saietu kopskaits (kopš pirmās nometnes Garezerā, 1981. gadā) 2017. gada rudenī ir 239, un kopējais dalībnieku skaits – 35610. Katru gadu ir notikušas 8 nometnes/saieti, bet, sākot ar 2018. Gadu, sāks darbību arī 3x3 Vācijā, Bērzinē pie Freiburgas.

Līdz šim 3x3 darbība ir dokumentēta grāmatās **Trīsreiztrīs ārpus Latvijas, 1981-2013** un **Trīsreiztrīs Latvijā, 1990-2015**. Sagatavošanā ir **dokumentālā filma par 3x3**, ko paredzam pabeigt 2019. gadā.

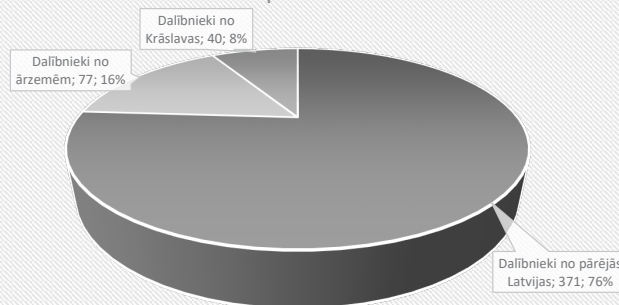
TEDEXRiga 2017 es, rīkotāju aicināta, piedalījos konferencē ar runu par 3x3 sākumu un turpmāko attīstību. Doma bija, ka etniskās identitātes stiprināšana, piederības sajūta grupai, kuru vieno kopīgās saknes, valoda un kultūra ir neatsveramas vērtības, un latviešu pieredze 3x3 var noderēt citām grupām mūsdienās, kad pasaulē vairāk cilvēku nekā jebkad ir spiesti dzīvot prom no savas dzimtenes. Runa ir angļu valodā, to var lasīt www.3x3.lv, un rīkotāji sola, ka runas būs skatāmas internetā kaut kad šoruden.

www.3x3.lv ir atrodamā informācija par nometnēm/saietiem, ieskaitot visu nometņu avīzes un Latvijas saietu ikdienas video ziņas.

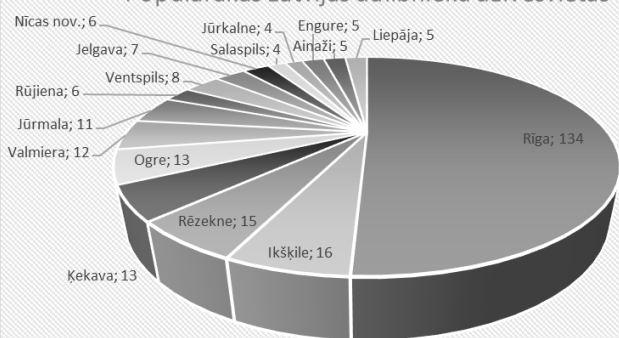
3x3 pateicās **Kultūras ministrijai** par piešķirto atbalstu un cer, ka tas turpināsies arī nākotnē.

Statistika

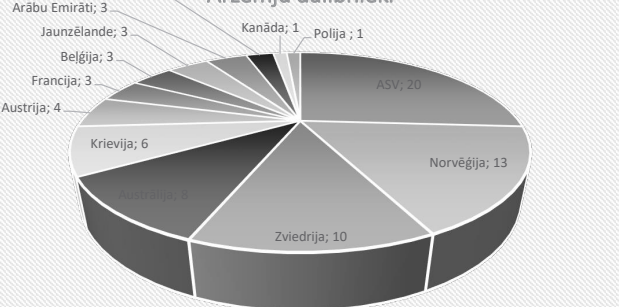
Dalībnieki pēc dzīves vietas

Populārākās Latvijas dalībnieku dzīves vietas

Ārzemju dalībnieki

2018. gada 3x3 nometnes/saieti

- **Kanberā** (2. – 8. janvāris) - vad. Iveta Laine ar palīdzēm
- **Īrijā** (31. maijs – 4. jūnijs) - vad. Lāsma Andersone un Krists Bebrīšs
- **Krāslavā** (8. – 15. jūlijs) - vad. Ilze un Lauris Cekuli
- **Zaļeniekos** (22. – 29. jūlijs) - vad. Ilva Mīze un Edmunds Barkāns
- **Lielbritānijā, angļu val.** (30. Jūlijs – 6. Augusts) - vad. grupas kontaktpersona Rita Harrison;
- **latviešu valodā** (5. – 12. augusts) - vad. Avita O'Donnell
- **ASV, Garezerā** (5. – 12. augusts) - vad. Maija Zaeska, Daiga Rūtiņa, Larisa Kaļiņa;
- **Katskijos** (12. – 19. augusts) - vad. Helēna Viksniņa
- **Vācijā** (29. jūlijs – 5. augusts) - vad. Inese un Āris Aveni, Indulis Bērziņš.

LĪGA RUPESTE

3x3 globālā koordinatore, PBLA IP locekle

3x3 ir vērtība

Tautas grāmatu plauktā - 3x3

Šovasar pirms 3x3 saieta Krāslavā kustībai svarīgs notikums notika Latvijas Nacionālajā bibliotēkā – tur Tautas grāmatu plauktam tika dāvātas abas apjomīgās grāmatas par 3x3 ārzemēs un Latvijā.

Tās 3x3 kustības idejas autore un izveidotāja vai, kā mēs mīļi mēdzam teikt, 3x3 mamma Līga Ruperte svinīgi nodeva LNB direktoram Andrim Vilkam.

Grāmatas titullapā Līga cita starpā ierakstīja: "3x3 ir viens no spēcīgākajiem un interesantākajiem latvietības fenomeniem pasaulē."

Pilnu ierakstu, kā arī informāciju par grāmatām var apskatīt speciāli izveidotajā mājas lapā: tautasgramatuplaukts.lv.

Abas grāmatas tika izdotas ar daudzu ziedotāju atbalstu, tai skaitā to atbalstīja PBLA Kultūras fonds, Latviešu fonds, Daugavas Vanagi Vācijā, Kuldīgas, Rucavas, Mazsalacas, Saldus, Jaunpils, Alsungas pašvaldības.

Laikā no pirmās 3x3 nometnes Garezerā 1990. gadā līdz Latvijas simtgadei pasaulē notikušas 242 nometnes ar vairāk nekā 35 tūkstošiem dalībnieku.

3x3 notiek ASV, Austrālijā, Anglijā, Īrijā, šogad pirmo gadu notiks Vācijā. Latvijā ik vasaru tiek sarīkoti divi saieti, šogad Krāslavā un Zaļeniekos.

Mirkļis pēc grāmatu svinīgās nodošanas LNB Tautas grāmatu plauktam – Līga Ruperte kopā ar saviem mazbērniem Anitu, Arnoldu un Andreju un LNB direktoru Andri Vilku.

Abas grāmatas var lasīt elektroniski www.3x3.lv, grāmatu par nometnēm ārzemēs 3x3 ārpus Latvijas. 1981-2011 var pasūtīt tipogrāfijā Drukātava, grāmatu 3x3 Latvijā. 1990-2015 var iegādāties ik vasaru 3x3 saietos Latvijā, kā arī Latvijas Okupācijas muzejā.

DAIGA BITINIECE

3x3 ir vērtība

Saieta logo

Saieta logo autore ir Iveta Rozenberga. Lai uzzinātu, ko vairāk par logo tapšanas gaitu un tā pamatdomu, ķērām pašu Ivetu aiz rokas un jautājām.

Kā Tu nonāci pie idejas par pieneņpūku logo?

- Es savā būtībā esmu Gliemēzīte, tādēļ idejas nāk lēnām, pēc ilgas pārdomāšanas un visa izsvēršanas. Par logo iespējām domājām un runājām jau Pelču saieta laikā. Lai gan tajā brīdī vēl nebija doma, ka es varētu būt logo autore. Ilze izteica vien domu, ka gribētu logo kaut kādā veidā saistītu ar saktu, kaut ko apaļu.. Izskatīju cauri dažādu saktu veidus, tad pamanīju, ka saktas ideja uz krekliņiem jau ir bijusi kādā no ne Latvijas 3x3 un sapratu, ka saktas doma jāatmet. Bet kas varētu būt apaļš saistīts ar rotāšanās tēmu? Salacgrīvas 3x3 vadīju mākslas ievirzi, kurā biju izvietojusi savas gleznas ierosmei. Vienā no tām bija šī pieneņpūka. Tad kādu dienu starp vakaru un rītu, kā no jauna ieraudzīju šo pieneņpūku. Zieds - rotāties, apaļš. Der! Gāju pie Ilzes ar savu ideju. Viņai patika. Tā sākās ceļš uz logo, kas šobrīd ir Krāslavas 3x3 saieta logo."

Kāds ir logo vēstījums?

- Rotadata no kuras paceļas pieneņpūkas ir kā Latvija, kas mūs visus savieno. Pieneņpūkas esam mēs visi, kas salido uz šo saietu no visām Latvijas un pasaules malām un tad, kad saiets beigsies, aizlidosim pa vienam vien atkal atpakaļ uz savām mājām..

LIENE

Jubilāri

Sirsnīgi sveicam šodienas jubilārus!

Dzimšanas dienu svin:

Daina Kuple

Vārda dienu svin:

Oskars Brakmanis

Oskars Priedītis

Oskars Auziņš

Oskars Lācis

Oskars Bartlett

Oskars Grāpis

Ievirzes

Ar ko gan plastilīna animācija atšķiras no plastiskās ķirurģijas... Kas gan noticis ar Paulu?

Silva un Paulīne atrisina visas ķibeles.

Rīt, 15. jūlijā

9.00 - 10.00	Mošanās
10.00 - 10.30	Brokastis
10.40 - 11.10	Dienas tēma, TV
11.10 - 12.30	Saieta kopsavilkums
12.30 - 13.00	Saieta slēgšana
13.00 - 14.00	Pusdienas
14.30	Izbraukšana ar autobusu uz Rīgu (Iebraukšana Rīgā ap 18.30)

Iepazīsties! Ģimene

Uz Latviju brauca 4 diennaktis

Guk ģimene no Krasnojarskas uz interviju ierodas kopā ar savu novadnieci Ausmu Vancāni: visi kopā darbojas Krasnojarskas Latviešu biedrībā *Dzintars*, kopā četras diennaktis braukuši vilcienā no tālā Krievijas apgabala uz Rīgu un tālāk uz Krāslavu, tāpēc kaut arī bez radnieciskām saitēm, tomēr saradojušies.

Braucot četras dienas vilcienā, ceļotāji gan lasījuši, gan mācījušies latviešu valodu.

Guk ģimenē ir mamma Oskana, kura pēc izglītības ir ārste - terapeite, strādā Krasnojarskas apgabala slimnīcā un skolo topošos mediķus Medicīnas institūtā.

Viņas mammas senči uz Sibīriju izceļoja no Liepājas 1893. gadā: latvieši devās svešumā, jo Sibīrijā bija brīvas, neapstrādātas zemes. Kad 1918. gadā nodibinājās Latvijas valsts, pārējie ģimenes locekļi drīz vien atgriezās dzimtenē, bet Oksanas vectēvs izvēlējās palikt Sibīrijā.

Oksana saietā ieradusies ar savām divām meitām: Jekaterinu un Polinu. Abas mācās skolā: attiecīgi 7. un 11. klasē.

Savukārt Ausma dzimusi Latvijā. 1949. gadā, 10 gadu vecumā, viņas ģimene izsūtīta uz Sibīriju, un tur arī pagājusi viņas dzīve, kaut par Latviju interese aizvien bijusi dzīva. Ausmai ir ļoti daudz radu Latvijā. Tagad, tā nu sanācis, ka deviņus gadus nav bijusi, bet iepriekš Latvijā sanācis būt pat divreiz gadā. Ausma pēc profesijas ir konstruktore, savulaik daudz braukājusi komandējumos, centusies iekārtoties tā, lai braukšana būtu caur Latviju. „Šogad man bija svarīgi atbraukt, jo mīļai tantei ir jau 95 gadi. Varbūt i vairs neredzēsīmes,” teic Ausma.

Viņa ļoti labi runā latviski: tā ir viņas bērnības un ģimenes valoda. Savukārt Guk ģimene jau otro gadu mācās latviešu valodu. Latviešu valodas skolotāja šobrīd Krasnojarskā nav, tomēr reizi nedēļā notiek latviešu valodas nodarbības. Skolotāja Lāsma Konošonoka vada latviešu valoda stundas caur *skype*. Skolotāja uzdod arī mājasdarbus. Latviešu valodas apguvēji sadalīti trīs grupās. Oksanas meitas pagaidām ir iesācēju grupā, bet Oksana tikusi līdz vidējam līmenim. Lai justos drošāk, aizvien ņem līdzi krievu - latviešu sarunvalodas vārdnīcu.

Mācīties latviešu valodu nolēmušas, lai varētu runāt latviski ar radniekiem, kuri dzīvo Latvijā un kuru Guk ģimene apciemo aptuveni reizi gadā. „Man neērti, ka viņiem mūsu dēļ jāpāriet uz runāšanu krievu valodā,” atzīst Oksana.

Viņa augusi jauktā ģimenē, jo tēvs ir krievs. Uz Latviešu biedrību Oksanu aizveda vectēvs. Tas bija pirms 27 gadiem, kad biedrība *Dzintars* tikko nodibinājusies. Tolaik gan Oksanu latvietības kopšana ne pārāk interesējusi. Attieksme mainījās, kad pašai piedzima bērni: gribējusi, lai meitenes neaizmirst savas saknes. Latviešu biedrībā ne tikai mācās latviešu valodu, bet arī iepazīst tradīcijas, svin kopīgi svētkus, dejo un dzied.

Ausma 3x3 ir jau trešo reizi, bet Guk ģimene - pirmo reizi. Oksana teic, ka iespaidi ir ļoti labi. Visi ar sapratni izturas pret to, ka ģimenes locekļi vēl nav pietiekami apguvuši latviešu valodu. Oksana saietā atradusi ievirzi, kas viņai noder arī latviešu valodas apguvē. Proti, *Runas mākslu* pie Ārijas Liepiņas - Stūrnieces. „Es varu latviski lasīt un saprast, bet man laikam ir kāda psiholoģiskā barjera runāt. Ārija palīdz saprast, kur jāliek uzsvare, runājot latviski, kā latviešu valodai jāskan,” saka Oksana.

Savukārt Ausma, Jekaterina un Polina ik rītu dodas mācīties aust celaines. Meitenes saka: viņas interesē rokdarbi un pa celainei jau noausts. Svarīgi šo prasmi apgūt tā, lai varētu to iemācīt arī citiem biedrībā, ja vien būs interesenti.

Sibīrijas latvieši uz 3x3 var atbraukt, pateicoties Pasaules Brīvo latviešu apvienības atbalstam. Tāpēc viņiem ir liela atbildība: aktīvi apgūt kādas jaunas latviskas prasmes, ko nodot mājās palicējiem, kā arī izstāstīt pēc iespējas vairāk un plašāk par piedzīvoto.

Gan Guk ģimenei, gan Ausmai 3x3 jo sevišķi patikuši arī folkloristu priekšnesumi un dziedinājums.

Kad jautāju, vai gribēs vēl kādreiz atbraukt uz 3x3, Oksana atbild: „Noteikti gribētos, bet, vai varēsim, nezinām. Gribētāju braukt uz 3x3 mūsu biedrībā ir daudz. Katru gadu ir tāds kā konkurss. Uz saietu tiek tie, kuri čaklāk mācās latviešu valodu, vairāk apmeklē pasākumus un iesaistās to organizēšanā.”

Ievirzes

Žurnālistikas ievirze mācās rakstīt komentārus

Garas dienas, īsas naktis, un kopējs liels guvums visiem

Ir prieks piedalīties 3x3 Krāslavā, kas deva iespēju ne tikai atkal iedzīvoties sirsnīgā latviešu vidū, bet arī iepazīties ar interesantu un vēsturisku Latvijas novadu.

Apsveicam saieta organizētājus un ievirzes vadītājus par lielo darbu!

Katram no saieta paliks labas atmiņas - to var droši teikt.. Nav šaubu, ka dažam šis vai tas nebija, kā iecerēts. Bet, ja ir ko kritizēt, tad varam savus ieteikumus droši nosūtīt organizētājiem, kas būs priecīgi to uz klausīt pirms 2019. gada 3x3 saietiem.

Zinām, ka, kaut gan visiem dalībniekiem, mājās braucot, būs uzkrājis gulēšanas deficīts, ikkatrs dosies mājās ar uzlādēto lepnumu un prieku, ka ir latvietis un ka bija iespēja piedalīties Krāslavas saietā.

Novēlu jauku gadu mājās un uzredzēšanos 2019. gadā!

DARIS DĒLIŅŠ

3x3 bagātība

Piedalos 3x3 pirmo reizi, un esmu ļoti gandarīta par iespēju vienkopus satikt talantīgus latviešus no visas pasaules.

LAUMA LEIMANE

Jaukais žurnālistu pulciņš

3x3 nometnē man ļoti patīk ievirzes. Mana mīļākā ievirze ir žurnālistika. Tā notiek no rītiem. To vada Ansis Bogustovs un Daiga Bitiniece. Es priecājos, ka vada tieši Daiga un Ansis, jo mēs tur daudz runājam un ir labs humors. Es zinu, ka es varbūt nekļūšu par žurnālisti, jo es esmu nedaudz kautrīga, bet šis pulciņš man daudz iemāca.

JASMĪNA VĪTOLA

Prieks par jauniešiem

Šī vieta Krāslavā ir ļoti piemērota 3x3. Ļoti iepriecinoši, ka te ir tik daudz jauniešu un bērnu! Bet, manuprāt, saieta vadītājiem būtu jābūt redzamākiem ikdienā. Jāparādās mūsu vidū, biežāk jānodod ziņas, kas notiks.

JURIS RUŅĢIS

3x3 burvība

Man 3x3 kustība liekas apbrīnojama! Visa kopā būšana - rīta TV, danči, daudzinaujums, vakara dziesma un vispār lieliski pavadīta nedēļa. Mani ieinteresēja 3x3 dokumentālā filma. Esmu bijusi uz 2 saietiem - šeit un Rūjienā - un noteikti vēlos doties vēl.

ELIZABETE PUZULE

Svarīgi!

- **Ieviržu vadītāji!** Lūdzu, nododiet infocentrā pāri palikušos materiālus un sakārtojiet ievirzes telpas!
- Pārbaudi, vai **atrasto mantu kastē** nav kaut kas tavš!
- Vārda karti vari atstāt sev piemiņai vai ielikt kastē, kas atrodas vestibīlā!
- Pēc saieta saņemsi e-pastā informāciju par **fotogrāfijām** un **video** no Krāslavas 3x3. Gaidi!
- Krāslavas 3x3 Skaņu studijā ir radīts **skaņu disks**. Diskā ir daļa no *Brīvā mikroфона* koncerta, studijā ierakstītās dziesmas, kā arī dziesmas no citiem saieta pasākumiem.
- **Brīvā mikroфона ierakstu** iespējams noklausīties Facebook grupā *3x3 Brīvais Mikroфons*!

Dubultsvarīgi!

- Pārbaudi, vai esi pieteicies **autobusam** uz Rīgu! Informācija vestibīlā!
- **Ģimnāzijas iemītnieki!** Matračī jānoliek 1. stāva vestibīlā!
- **Pamatskolas iemītnieki!** Matračī jānoliek 101. kabinetā vai pie ieejas!
- **Internāta iemītnieki!** Matračī jāastāj turpat, neko nekur nenes!

Reklāma

Atbalstīt dokumentālo filmu par 3x3 kustību pasaulē var ar ziedojumu:

Biedrība Trīs reiz trīs Murjāņu ielā 59, Rīga, LV 1024

reģ. nr. 40008039619, a/s Swedbank, kods HABALV22

konta nr. LV36HABA0551043742683

ar norādi: Filmai 3x3

Ievirzes

Lielie - mazie pēta dabu

Vakar Lielie dabas pētnieki (5-6 g.v.) pētīja putnus, to dzīvesvietas un ligzdas. Sākām ar ligzdu spēli, iepazīstot dažādas vietas, kur putni dzīvo. Tad praktiskajā daļā devāmies ārā un tepat pie spēļu laukumiņa, ielūkojoties putnu būrītī, atradām svīres mazuli. Svīres ir tie putni, kas strauji lidinās mums virs galvām un dzied *svīir-svīir*. Atšķirībā no bezdelīgām, svīrēm ir īsa aste (bezdelīgām gara un šķelta) un smailāki sirpjveida spārni. Visi kopā aplūkojām, kā notiek putnu gredzenošana.

Ja kāds cits atradīs apgredzenotu putnu, tad caur Latvijas Gredzenošanas centru varēs uzzināt, no kurienes tas nācis. Tagad šim mazulim vismaz uz kādu brīdi būs vieglāka dzīve, jo to atbrīvojām no 3 parazitiskiem kukaiņiem. Tāpat šodien ar Latvijas Ornitoloģijas biedrības izstrādāto spēli izmēģinājām, kādi knābji ir piemēroti kādai barībai. Īpaši interesanta bērniem šķita saulespuķu sēkliņu pārbaude, jo tās ēd ne tikai putni. Iepriekšējās dienas meklējām kukaiņus, īpaši mārītes, pētījām ūdens dzīvnieciņus (atradām pat zivju mazulīšus) un visu citu apkārt.

AGNIS BUŠŠ no Rīgas,
Lielo dabas pētnieku ievirzes vadītājs

Teikas par Krāslavu

Par vietu runā tās cilvēki un viņu darbi, grāmatas, vēstures liecības. Un arī folklorā – mītiskā un simboliskā – tik daudz ko var iemācīt, pastāstīt par vietu un uzturēt interesi par vēsturi.

Daugavas nāras

Tas bija ļoti sen, kad vēl pa Daugavu gāja liels tirdzniecības ceļš. Ar lielām laivām un plostiem brauca stalti tirgotāji no Varjagu jūras uz Melno jūru. Laivas bija pildītas ar dažādām precēm: dzintaru, sudrabu, kažokādām un daudz ko citu. Pie Krāslavas Daugava bija ļoti krācaina, plostus un laivas vajadzēja ļoti prasmīgi novadīt, pārvilkt. Svešie tirgotāji to uzticēja šejienes vīriem, bet paši gāja līksmoties. Kad svešzemju tirgotāji un plostnieki devās projām, viņus pavadīja daiļas jaunavas un gauži raudāja. Plostnieki solīja ātri atgriezties, tāpēc jaunavas palika sēdēt Daugavas krastā un gaidīt. Bet dienas nāca un gāja – plostnieki nebrauca. Jaunavas no skumjām pārvērtās par nārām un palika dzīvot Daugavas dzelmē, kur dzīvo arī šobaltdien. Viņas iznāk krastā naktīs, kad Daugavas rāmajā ūdenī vizuļo uzlecošā mēness atspulgs, apsēžas uz akmeņiem un gaida plostniekus. Gaida ilgi – tik ilgi, kamēr pirmie gaiši nodzied – un tad atkal nolaižas dzelmē. Iznāk nāras tikai naktīs, kad satumsušajās debesīs spoži spīd mēness un mēness gaismā Daugavas vilņi laistās.

Persteņa ezers

Reiz dzīvojuši vīrs un sieva. Viņi bijuši jauni un ļoti mīļējuši viens otru. Bet tad sācies karš. Un dodamies karā, vīrs uzlicis savai sievai pirkstā gredzenu un sacījis: "Kamēr gredzens būs tev pirkstā, es būšu dzīvs. Līdzko Tu pazaudēsi, es aiziešu bojā." Sieva ļoti gaidījusi savu vīru un katru dienu gājusi uz augsto kalnu, kas atrodas aiz pilsētas un raudzījusies tālumā.

Reiz viņa nejauši nometusi gredzenu zemē. Tas sācis ripot lejup pa kalnu un tā piekāvē iekritis aizā. Sieviete skrējusi gredzenam pakaļ, bet neko nevarējusi padarīt. Pēc notikušā viņa raudājusi dienu un nakti, kamēr pati pārvērtusies par ezeru, kas bijis apaļš kā gredzens. Kad vīrs pārnācis no kara un uzzinājis par notikušo, pats aiz bēdām meties šai ezerā.

Drīz pēc tam kalna galā izaugušas divas staltas priedes un trešā – mazāka (sieviete gaidījusi bērniņu). Kalniņu sākuši dēvēt par Trim priedēm, bet ezeru par Persteņa ezeru.

LIENE

Agrāk presē. 14. jūlijs

Kas Krāslavā notika Ulmaņlaikos un vēl senāk?

1939. gadā

Daugavas vēstnesis

Sabiedrisko lietu ministrijas izdots žurnāls *Tūrisma Apskats* nopēlis provinces viesnīcas, tostarp Krāslavas viesnīcu C. Bez kautrēšanās īsos skaidros vārdos esot raksturoti viesnīcās valdošie apstākļi. Krāslavas viesnīcā pamanītas netīras segas un saplēsti palagi. Nebūšanas konstatētas arī citviet. Tā Pļaviņās K. viesnīcā sienās esot caurumi, bet mazgājamie trauki sarūsējuši. L. viesnīcā esot šķirbainas grīdas un pat kukainīši, kā arī salauzti krēsli, salmu maisi, trūcīga iekārta. Krustpīlī K. viesnīcā – netīri mazgājamie trauki, notraipīti galdauti, vecs inventārs.

Iekšlietu ministrijas pašvaldību departaments ievērojis tūrisma nodaļas aizrādījumus par provinces viesnīcu stāvokli un izdevis rīkojumu visām pilsētu valdēm izstrādāt saistošos noteikumus par viesnīcām, bet, ja tādi ir, pārskatīt, un, ja vajag, papildināt un pārstrādāt.

1936. gadā

Latgales vēstnesis

Krāslavas tirgotājs Daniels Kulgavijs nodevis policijai vienu viltotu 50 santīmu naudas gabalu. To viņam, pērkot maizi, iedevis Vikentijs Greizis no Višķu pagasta Greizu ciema. Greizis savukārt ir apkārt braukājošs tirgotājs. Personu, no kuras pats saņēmis viltoto naudu, viņš policijai nevarēja nosaukt. Par viltotas naudas izplatīšanu iesākta izmeklēšana. Tanī pašā dienā Tatjana Sipovičs no Ventpils Krāslavas policijas ierēdņiem nodevusi četrus viltotus 50 santīmu naudas gabalus un vienu viltotu 20 santīmu gabalu. Viņa šos viltotos naudas gabalus ieņēmusi no nezināmām personām, pārdodot saldējumu Krāslavā, Sv. Donata svētkos. Arī Vasa Ļaļins ar savu meitu Felicitu no Višķiem mēģinājušas izdot katra vienu viltotu 50 santīmu gabalu. Viltoto naudu esot ieņēmušas no nezināmām personām, tirgojoties Sv. Donāta svētkos.

1939. gadā

Daugavas vēstnesis

Krāslavas valsts pamatskolas parkā atklāta mazpulku nometne. Tajā piedalās 150 dalībnieki no 12 mazpulkiem. Nometnē notiks dažādas sacensības. Piemēram, govju slaukšanā. Vakarā būs ugunskurs ar mazpulku priekšnesumiem. Nometnes dalībnieki apmeklēs arī Krāslavas vēsturiskās vietas.

ILZE

Rada paši pasakas un grāmatas

3x3 ievirzē *Krāslavas stāsti un pasakas* aptuveni desmit mazu meitenišu pašas izveidojušas skaistas, izrotātas grāmatiņas. Kas tik tajās nav iekšā – Latvijas karte, mīļas domas – „*Omīt, es tevi mīlu!*” –, arī sadaļa *Mani noslēpumi* un pašu sacerēta pasaciņa! Un kur nu vēl grāmatiņu vāki: apdarināti ar akmentiņiem, skaista auduma gabaliņiem utt. Grāmatiņas gan jau pamanījāt izstādē. Jācer, ka ievērojāt norādes, kuras grāmatiņas drīkst atvērt un kuras ne, jo dažas meitenītes nolēmušas, ka viņu grāmatiņas saturs būs noslēpums.

Grāmatu var izmantot kā nometnes dienasgrāmatu, jo tai dots

nosaukums *Rotāsimies 3x3 Krāslavā!*, gan arī citos saietos un ceļojumos.

Grāmatiņas nolemts veidot, lai bērnus ieinteresētu par lasīšanu, stāsta ievirzes vadītāja Žanete Moiseja. Katrs rīts turklāt sākas ar pasaciņu vai stāstu. Nedēļas sākumā Žanete mazajām lasīja priekšā par Krāslavu, meitenes uzzināja, piemēram, kāpēc Krāslavas ģerbonī esošo laivu airē pieci airi – tie simbolizē piecas tautības, kuras dzīvo pilsētā. Bet ceturtdien jau bija tikuši līdz citām tēmām: rīta pasaka bija par zirgu Dominiku, jo daudzām mazajām

grāmatniecēm tik zirgi. Pasaka gan kaut kā plūstoši pārgāja pie govīm, kuras sapņojot par bulļiem.

Vēl viens no uzdevumiem, ko veikušas mazās grāmatnieces – zīmējušas ceļu no savām mājām uz Krāslavu.

ILZE

Nakts saruna

Gribi kultūru? Ej un dari!

Vakardienas nakts sarunās saietā dalībnieki satikās ar cilvēkiem, kas ikdienā strādā, lai padarītu Latgales kultūrtelpu bagātāku un pieejamāku visiem. Sarunas vadītājs Ēriks Zeps iesāka ar apgalvojumu, ka, satiekoties šiem trim viesiem, kaut kādā ziņā satiekas arī trīs dažādas kultūrtelpas. *Latgales vēstniecību GORS* pārstāvēja tā vadītāja Diāna Zirniņa, par mūzikas festivālu *Upītes Uobeļduorzs* stāstīja organizators Andrejs Slišāns, sarunā piedalījās arī *Daugavpils Marka Rotko mākslas centra* vadītāja vietnieks Māris Čačka.

Iesākumā viesi tika lūgti tuvāk raksturot iestādes un pasākumus, ko viņi pārstāv. Diāna sāka ar stāstu par GORA nosaukumu un būtību, uzsverot, ka būt Latgales kultūras vēstniecībai to arī nozīmē – nest pasaulē kultūru, rādīt citiem vai arī tieši pretēji vest uz Rēzekni no citurienes. Tikko nosvinēti pirmie pieci darba gadi, un nu jau var izdarīt arī kādus secinājumus. Sarunas gaitā atklājās, ka GORS ne tikai motivē Latgales māksliniekus strādāt un veidot aizvien jaunu piedāvājumu, bet arī piedāvā Rēzeknei un tās viesiem unikālu akustisko koncertzāli, kādas otras citas kvalitātes ziņā Latvijā vienkārši nav! Tieši tas piesaista pasaules mēroga profesionālus akadēmiskos mūziķus un ļauj veidot programmas, kuras klausīties brauc no visas Latvijas. Runājot par kultūras ekonomisko neizdevīgumu, Diāna oponentēja, ka kopumā, ierēķinot to, ka viņu viesi pērk pasākumu biļetes, izmanto transportu, lai tiktu uz Rēzekni, ēd pilsētā, iespējams, arī nakšņo, gada laikā ekonomiski Latvijas iekšzemes kopproduktā GORA ietekmē nonāk vismaz viens miljons eiro.

Daugavpils Marka Rotko mākslas centrs esot tikai dažus mēnešus vecāks par GORU. Māris atzina – viņiem nenoliedzami paveicies, ka tāds pasaules līmeņa mākslinieks kā Marks Rotko ir dzimis tieši Daugavpilī, ļaujot šo pamatu izmantot, lai Latgales kultūrtelpā vestu pasaules mākslas dārgumus. Centru, pēc viņa domām, var raksturot kā vietu, kur nonākušie cilvēki saka – mēs jūtamies kā atbraukuši uz ārzemēm! Uz Rotko centru brauc ne tikai no visas Latvijas. Viņaprāt, arī vidējais daugavpilietis pusotra gada laikā ir izaudzināts un novērtē centra piedāvāto, turklāt parasti tāda iekļaušanās vidē prasot vismaz gadus trīs, četrus.

Nemateriālā kultūras mantojuma centrs *UPĪTE* atrodas Viļakas novada Upītes Tautas namā. Mūzikas festivāls *Upītes Uobeļduorzs* notiek tieši reizi gadā rudenī dzejas dienu laikā, pasākums norit vismaz līdz četriem rītā un tajā pamīšus uzstājas dzejnieki un mūziķi. Tradīciju iedibināja izcilais latgaliešu dzejnieks, folklorists, novadpētnieks un kultūras darbinieks Antons Slišāns. Šoruden festivāls notiks 17. reizi. Andrejs rēķināja, ka gadu gaitā to priekšnesumu skaits festivālā, kas notiek latgaliešu valodā, pieaudzis nu jau līdz kādiem 90 procentiem. Viņš gan arī atzina, ka vienlaicīgi tautas nams spēj uzņemt ne vairāk kā 500 apmeklētāju. Festivālā ļaudis varot visam gadam saēsties gan garīgus, gan īstus ābolus, jo turpat atrodas arī pašu stādītais ābeldārzs! Tāpat Andrejs uzsvēra, ka runājot par to, ko pieprasa publika, esot bijis brīdis, kad viņi vienkārši izdarīja izvēli – turpmāk visu darām un programmu veidojam bērniem. Rezultātā Upītes un apkārtnes bērni

bieži redz pat vairāk nekā viens otrs Rīgā.

Sarunas gaitā daudz tika runāts par reģionālās kultūras nozares problēmām kopumā. Tika apspriests, kā kultūras pasākumiem tiek piesaistīti bērni un jaunieši, kas būtu jādara, lai veiksmīgi veidotu plašāku un savstarpēji koordinētu kultūras vai pat tūrisma piedāvājumu. Gan Diāna, gan Māris atzina, ka transporta un viesnīcu serviss pagaidām vēl īsti netiek līdzī abu centru piedāvātajam potenciālo klientu apjomam. Trūkst savstarpējas sadarbības un trūkst arī cilvēku! Nedaudz ar humoru tika piebilsts, ka Latgalē tāpat laikam vairāk esot to, kas paši rada kultūru, nekā to, kas nāk skatīties vai klausīties. Sarunas noslēgumā runātajiem tika lūgts noformulēt, kāda tad pēc viņu domām ir Latgales kultūrtelpa? Diāna izvēlējās raksturot to sajūtās ar tādiem vārdiem kā dzīvīgums, enerģētika un spars, piebilstot, ka latgaliešu kultūra līdz galam nav izpētīta un tur vēl ir daudz dziļi jārok. Un galu galā ir taču arī latgaliešu valoda! Andrejs kautrīgi noteica, ka tas tāds plašs jēdziens, bet uzsvēra arī, ka latgalieši tomēr esot kaut kādā ziņā kautrīgi un te daudz varētu mācīties, piemēram, lielību no kurzemniekiem. Māra atbilde skanēja īsi – šim brīdim viss ir kārtībā, kultūrtelpa ir, jo, ja tās nebūtu, mēs arī te nebūtu un par to šovakar nerunātu. Uz pēdējo jautājumu no publikas par to, ko tad darīt tiem, kas grib, lai arī viņu pilsētā arī veidojas līdzīga līmeņa kultūras iestādes, atbildēja Andrejs: „Ja tev gribas kultūru, ņem un taisi! Taisi piecus bērnus un taisi viņiem kultūru! Negaidi uz citu! Ja tu gribi, lai ira viss, tad dari!”

LĪGA

Satikšanās foto mirkļos

Bērni ir mūsu rota

Vienā ritmā, vienā solī

Dzeltenā prese

Lobas dīnas, lobi ļaudis!

Ja ir nometnē kāds vājums,
Tad man jāteic: daudzinajums
Debess Tēvs jau skatās šķībi
Sumina kad dievturību,
Seno dieviņu un Laimu
Dižā dievturības saime.
Lai to jauktu, nevaj'g mietu,
Vienmēr uzsūtīt var lietu
Virsū šitiem velna māņiem,
Likt, lai līst tā kā pa Jāņiem
Slapjas greznās zāļu slotas,
Slapji brunči, galvas rotas,
Slapjums te, un slapjums tur.
Kā lai ugunskuru kur?
Bet, dievturīši, sakiet jūs:
Vai tiešām nu tik traki būs?
Netaisīsim lielu traci,
Debess Tēvs tad pievērs aci,
Nesacīs par jūsu plāniem:
Nekas nebūs! Beigts un āmen!

ULDIS

Kleopatra zirgā!

13. - piektdiena - aptumsuma koridors ir sācies! Planētu pētnieki saka: *"..ka aptumsumi ir kā mežonīgs zirgs, ko grūti valdīt, un ka var sāpīgi norauties.. bet var arī pamanīties tikt tam mugurā un īsa laika sprīdī veikt nozīmīgas pārmaiņas savā dzīvē."*

Tas ir laiks pārmaiņām visapkārt. Arī saule pārstājusi rotāties un ietinusies lietūs seģenē. Bet nekur jau nav pazudusi! Lietus tikai izskalos nederīgos ceļus, un tu pats vari atrast jaunus zirga mugurā.

Un vakardienas daudzinajums dos, kas ņems savu svētību.

Es uzkāpu mēness un saules aptumsuma zirgā tieši savā laikā labu ļaužu pavadīta. Man patīk traukties nezināmajā, kad mati plīvo. Siliņš gan teic, ka nav kur steigt - vēl jau 2 nakts uz vietas nīkstamas. Bet dzirdu sajūtu - mans pārmaiņu zirgs nepacietīgs mīņājas tur laukā aiz staļļa. Lai katrs savu atrod! Lai TOP!

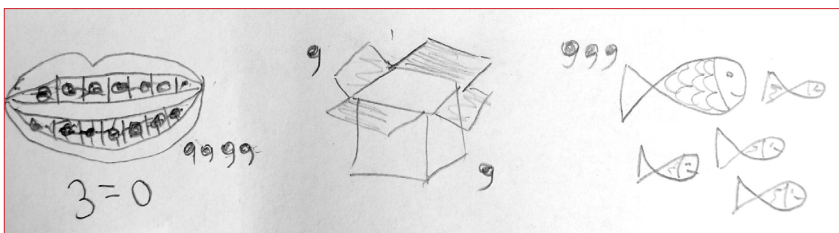
P.S. Aptumsuma koridors, pa kuru traukties, no 13. jūlija līdz 11. augustam. Līdz pat 2145.gadam tik straujā zirgā vairs nevarēs uzlēkt!

Labu ceļa vēju vēlot - Jūsu Kleopatra.

Izaicinājums

3x3 jauniešu rota izaicina!

Jaunais rēbuss!
Atbildes iesniegt redakcijā!

Zaglis

Neilgi pirms trijiem naktī redakcija saņem ziņu, ka atkal kāds no darba grupas ir uzvarējis. Šoreiz sveicam **Laumu Treimani** un **Justu Cepli**! Sakām sirsnīgu **paldies** visiem, kas dančus spēlējuši, par dalībnieku iekustināšanu un par lielisku sadarbību ar avīzes redakciju. Šovakar vēl reizi būs iespēja mesties cīņā, par to avīzē nerakstīm, tāpēc esi klāt!

Ievirzes

Tomēr grib pamosties un iekustēties!

Citus rītus Dārta Drava un Māra Katkovska, rīta modinātājas, vienas pašas dzērušas kafiju, jo saietā dalībnieki labprātāk palikuši izgulēt iepriekš neizgulēto. Sestdienas rīts abas vadītājas pārsteidza, jo pulciņš bijis gana brāns - vairāk nekā 20 cilvēku. Dziesma zem ozola skanēja stipri un pārliecinoši. Brīnumi notiek! Nez, kas būs rīt!

Ap gar rota redakcija:

Ieva Krūmiņa (redaktore), Ilze Kuzmina, Līga Andersone, Liene Rokpelne, Baiba Krūmiņa (maketētāja), Varis un Alberts Santi (foto), Uldis Siliņš un Kleopatra (dzeltenās lapas piedzejotāji).

Sakām paldies visiem saietā dalībniekiem, kas iesūtīja redakcijai savus foto, idejas un saietā pamanīto, kā arī tiem, kas atsaucās izaicinājumam!

